

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Quomodò rectè cognoscitur Christus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

autem reuelauit, inquit Apostolus, per Spiritum suum Deus. Et hęc scientia etiam fuit Dauidi reuelata, Psal. 50. Occulta sapientiae tuae manifestasti mihi, Matth. 11. Confiteor tibi pater, quia abscondisti hęc à sapientibus & prudentibus, &c. Hęc igitur sola scientia est ad salutem necessaria, quae vel sola sine alijs sufficit, & sine qua aliæ nihil proderunt.

2. Christus sic verè & rectè agnoscitur, si enim agnoscis & acceptas pro tua iustitia, pro tua sanctificazione, & pro tua redemptione, si ex corde credis, quod ideo tibi sit datus à Deo Christus, sicut Apostolus dixit, quod donatus sit nobis Christus à Deo ad quartuor, ut sit nostra sapientia cōtra doctos philosophos nostra iustitia contra Iudeos, qui propriam statuunt, nostra sanctificatio, ne quis presumat se natura propria sanctū: nostra redēptio, ne quis gloriatur de operibus suis, ut semetipsum saluare possit, & mereri cælum. In hos fines si Christus agnoscitur & creditur, tunc scitur: & hoc est summum scire christiani hominis, atque hęc Fides facit christianum.

I. Primo Christus est nostra sapientia coram patre, qui sumus ut oves errātes, Esa. 53. & 1. Cor. 1. inquit Apostolus, quoniam mundus per sapientiā Deum non cognouit, id est, oēs philosophi, Deū non glorificauerūt & laudarunt rectè sua sapientia, placuit Deo, per stultū sermonē saluos facere credentes, nempe q̄ Christus crucifixus, est virtus Dei ad saluandū. Ad hoc credendū, Iudei petūt signa de cęlo: Gręci hoc cupiūt pbatum per humanā philosophiam: at nō simplicissima fide credimus verbo, Mortuus est pro peccatis nostris, & credimus huic diuinę sapientię, q̄ tali via Deus vult per Christū saluos facere credētes: Etsi nos in nostra persona nō sumus sapientes corā Deo, in Christo tamen sumus sapientiores omnibus philosophis & doctribus mundi. In Christo reconditus est thesaurus

II. sapientię Dej. Deinde Christus ex nostra iustitia corā Deo:

1. Cor. 1.

Rom. 10.

Rom. 4.

Deo: Nostra non potest subsistere, ideo nisi aliena, id est, Christi, iustitia reputabimur iusti, nunquam erimus iusti: at nobis creditibus, illius iustitia nostra erit. Ethanc cupit Apostolus ad Phil. 3. cap. Non habens meam iustitiam quę ex lege est, sed quę ex Euangelio est, scilicet Iesu Christi, ideo Iudaei ex lege volentes propriam iustitiam statuere, iustitię Dei non subi- Rom. 10. ciuntur. Et haec est iustitia Dei, quę testificata est à le- Rom. 3. ge & prophetis, & illa iustitia Dei, id est Christi, datur omnibus qui credunt in Iesum Christū: hac oportet saluentur quotquot saluantur, nam & illa facit, vt & nos reputemur iusti. Ioan. 1. de plenitudine eius &c. Illa enim iustitia Dei extra nos est, & donatur nobis per Fidem, sicut pluuiā terrae donatur: in illa iustitia scilicet Christi, quoniā mea est per Fidē, iustus & sanctus sum, nullum habeo peccatum vel scrupulū conscientiae, aut timorem, aut mortem: nam Christus est sine omni peccato, morte & Sathanā liber. Et is mihi donatus est cum omnibns suisdonis, Rom. 8. Qui dedidit filium, quomodo non omnia cū Filio? quo sit, vt quantis caro me accusat, & iustitia mea impura est & imperfecta, attamen spiritus latus est, quia aliam iustitiam præter propriam habet, id est, Christi. ideo inquit propheta Psalm. 121. Latus sum in his quæ dicta sunt mihi, in domum &cæt. ideo Christianus nescit propriam iustitiam, de illa nō gloriatur, quanuis etiam exigatur: sed in hac Christi iustitia gaudet & latatur. Est ergo Christus iustitia nostra coram Deo & Sathanā. Patet ergo, quām sit periculosa fiducia bonorū operū, hoc est querere riuulum, & relinquere fontem. Ideo Apostoli vehementer vident & inculcant hanc Christi iustitiā qua saluamur & nō propriā. Tertiō, Christus est nostra sanctificatio. Nihil naturam nostram potest sanctificare, neq; cibus, neq; potus, neq; vestitus, aut vllum opus, præter Fidē Christi, 1. Cor. 6. Abluti & sanctificati estis in nomine Domini

Acto. 15.

III.

3.

Domini nostri Iesu Christi. Fide purificans cor. Et Christus ait Ioan. 7. Pater, sanctifica eos per verbum tuum, nam sermo tuus veritas est. Per fidem ergo sanctificamur, locus solitarius, cibus moderatus, vestitus &cet. bene conducunt ut sanctitas retineatur. Sed ipse Christus per fidem verbi sui nos sanctificat: Et nos in illo sumus sancti imputati coram Deo, quia nemo ab initio sanctus est reputatus, nisi qui crediderat. Et quotquot sanctificati sunt, hoc factum est per fidem verbi Dei. Quartò, Christus est nostra redēptio & liberatio, scilicet à maledictione legis, quā ipse impleuit Matt. 5. & à peccato, quia ipse pro peccatis mortuus est, Roman. 5. & à Sathanā, quia non habet in eo quicquam, Ioan. 14. Et quoniam nobis Christus sic datus est, nihil iuris in nos credentes atque penitentes habebunt vel lex vel peccatum. Nam inquit Ioannes 10. Nemo potest ea de manibus meis eripere, id est, oves meas. Non est igitur aliud nomen sub cælo, in quo oporteat nos saluos fieri &cet. Felix ergo homo, cui datum est sic Christum agnoscere suam sapientiam, iustitiam, sanctificationem & redemptionem, ut solum in Deo glorietur, & nihil arroget sibi de sua sapientia, iustitia aut perfectione: Sed pauci sunt qui hanc habent gratiam: sic simplicibus verbis Apostolus docuit Christum apud Corinthios suos, &c.

Insuper maximè cauendum est, ne talis suavis doctrina conscientiae trahatur ad carnem, sicut plerique dicunt: Si Christus est mea iustitia, ergo non curio habere propriam. Nam iubet etiam Christus & exigit nostram iustitiam, Matth. 5. Nisi iustitia vestra abundauerit, &c. Et Paulus Ephes. 4. ait: Induite nouum hominem Vel qui dicunt, Christus est mea sanctitas, quid curio propriam? Nam & nostram exigit Deus, I. Thess. 4. Hæc est voluntas Dei, sanctificatio vestra, ut abstineatis &c. Et I. Cor. 6. Nescitis quia corpora vestra